

ובאנשים שהם אלארגיים לחלב פרות, ובעי-תיד — הוא מתכוון להתחרות בצורה רצינית בתוצריה של הפרה.

מטרתו העיקרית של ד"ר פראנקלין היא להקים מפעלים מסוג זה בארצות המתפתחות. הוא אומר: „אני משתוקק לראות „בתי-הרושת“ אלה בארצות שחסרות את החלבון בתפריט המזון שלהם משום שאין ביכולתם לקיים עדרי בקר-חלב מחמת פגע זבוב הטזה-טזה. מובטחני שאפשר יהיה להויל מחירו של החלב המלא-כותי והוא לא יהיה גבוה מזה של חלב פרה“.

בציבור החקלאי באנגליה נתעורר כבר אי-שקט מסויים בעקב המצאה זו ויש התובעים לאסור את השימוש במונח „חלב“ לגבי תוצר מלאכותי זה. אם כי אין חשים „לעת עתה“ באיום של ממש, הרי בכל אופן מכירים בעובדת פריצת מחסום, והולכים ומתרבים השואלים את עצמם — האם אין אנו קרבים לשעה, בה תכריז המכונה מלחמה על עצם קיומה של הפרה, כשם שקרה הדבר בעבר הלא רחוק לגבי סוס העבודה.

מ. וויליאמס

„פארמרס וויקלי“, לונדון

תורגם מ־Tierzüchter, חוברת 22, נוב' 1964

במצב טוב במשך 10 ימים, ללא קירור. המפתח ביותר לגבי חוואים מסויימים הוא הסיכוי של ייצור החלב שלו תוך שבוע עבודה בן 5 ימים ועל ידי כך להשתחרר מעול שכר-העבודה לרפתנים שהולך ועולה בתמידות.

המחיר הנדרש עבור חלב מלאכותי זה, אינו יכול, לעת-עתה לאיים על שיווק החלב הטבעי, כי הוא פי-שניים גבוה, אולם ד"ר פראנקלין משוכנע שאפשר יהיה להוריד את המחיר בשיעור רים ניכרים, לאחר שישוכלל מנגנון הייצור והביקוש לחלב זה יגדל. התכנית היא, להתחיל בייצור של 225 ליטר לשבוע, ועד לסוף השנה תהיה זאת מיכסת ייצור יומימית.

תהליך הייצור, הגם שעודנו סובל מ„מחלות ילדים“, דומה, במובנים רבים, לדרכי ייצור החלב בגוף הפרה. שלב ראשון — שריית חומר הגלם הצמחי לצורך הפרדת הסיבים מהמיץ, אשר בו בעיקר מרוכזים חומרי המזון. התמיסה הזו עוברת תהליך עיכול באמצעות פעולות חימיות ופיזיקאליות, מתנקה מפסטרם אותה ולבסוף — נארות בשקיות.

ד"ר פראנקלין מקווה שאפשר יהיה להתגבר בומן הקרוב על התקלות שעדיין מופיעות בייצור התעשייתי של חלב זה. את קהל הצרכנים לחלב זה הוא רואה בראש וראשונה בצמחונים

עגלת הגמעה ומערבל נייד

העגלה נעה על גלגלים קטנים, שעשויים להיות מוסבים סיבוב מלא של 360 מעלות, ומשום כך אפשר למשוך או לדחוף את העגלה לכל צד ללא כל קושי ולקרב אותה עד לראשיהם של היונקים. החלב נמזג לתוך הדליים מהמערבל הנייד באמצעות צינור פלאסטיק גמיש והעגלה נדחקת בקלות מהצד אל תוך האיבוס, נחה בשיפוע, ואין העגלים יכולים או לדחוף אותה או לזרוק את הדלי מתוכה.

המערבל מטיפוס „מילקווייט“ הוא בעל כר שר קיבול של 90 ליטר, נע על 3 גלגלים, שניים גדולים ואחד קטן, ואפשר לאחוז במערבל בידיות כמו בידיות של מריצה. הברז מותקן בקצה הצינור

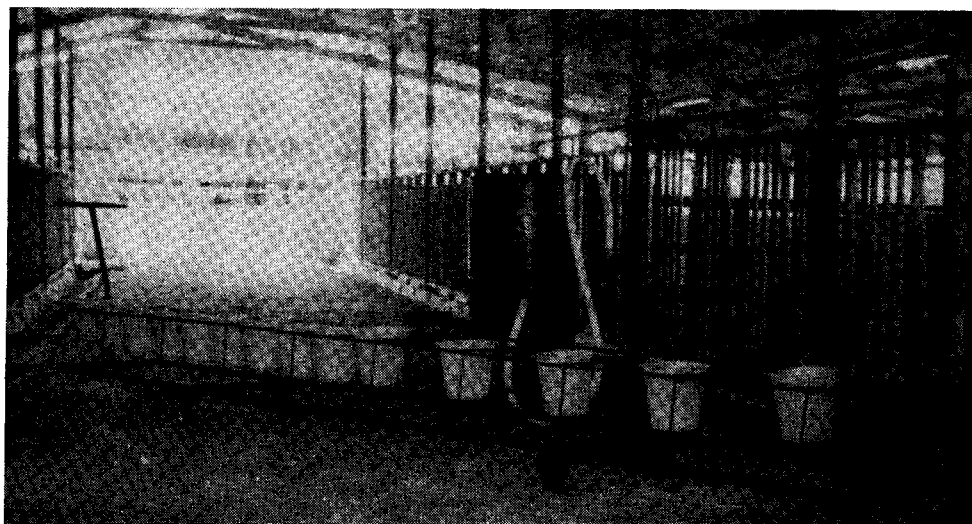
לפי המלצת חברת פראמינגר הותקנה במשק תל-קציר עגלת הגמעה ניידת, המסייעת בייצור ההגמעה של בני-בקר ב„מילקווייט“. עגלה זו אפשר לבנות על נקלה בכל מסגריה שבמשק. המיתקן בנוי בצורת עגלה ארוכה עם חישוקים לדליי-הגמעה, שהינם מרווחים ביניהם בהתאם לרווח שבין עגל לעגל, כשהם כלואים בסוגרים. בסככת בני-הבקר בתל-קציר, שונים הם המיר-חוים בין עמדות העגלים-ות בשני צידי הסככה; משום כך מצוידת העגלה בשתי שורות של חי-שוקים, משני צדדיה, במירווחים שונים (ראה תמונה). מספר החישוקים לדליים אפשר לקבוע בהתאם לרצוי ומתאים בכל משק.

הפלאסטי. הדליים הם עם שנתות (חריצים). בחלב (ראה תמונה). לפיהן אפשר למנן את ארוחות החלב. מבלי שיהיה צורך בכלי מיוחד למדידת הליטרים. תוך שאיבה ממיכל; דבר זה מונע מגע־ידיים

המיתקן כולו, לא בלבד שהוא מייעל את העבודה, אלא גם מקל עליה במידה רבה. אמנון לוי

המערבל הנייד בפעולה בתל־קציר

עגלת ההגמעה שהותקנה בתל־קציר.